

Är en kristen persons bön likadan som bönen hos någon som tillhör en annan religion?

En ny del i serien av texter med Frågor om den kristna tron. I den här artikeln diskuteras skillnaden mellan bönen hos en kristen och en person med en annan religion.

2024-03-26

1. Vad är bön?

2. Vad är skillnaden mellan kristen bön och andra religioners bön?

3. Vilka typer av bön finns det?

4. Vad är förhållandet mellan personlig bön och kyrkans bön?

5. Vilken är den Helige Andes roll i bönen?

.....

Kanske är du intresserad av detta •
2024: Bönens år

.....

1. Vad är bön?

“Bön är själens upplyftande till Gud eller en till Gud riktad vädjan om lämpliga gåvor.”^[1] Det är en verkligt personlig, innerlig och djupgående dialog mellan individen och Gud.^[2]

och var och en är kallad att upptäcka rikedomerna i denna dialog och att inleda en relation med sin Skapare. Gud inbjuder ständigt varje individ att delta i bönens hemlighetsfulla möte. Det är han som tar initiativet och väcker i oss viljan att söka honom, att umgås med honom och att göra honom delaktig i våra liv. Den person som ägnar sig åt bön, redo att lyssna till Gud och föra en dialog med honom, svarar på detta gudomliga initiativ.

Den kristne har som förebild Kristus själv, som ständigt bad till Fadern och lärde oss hur vi skulle göra.^[3] Dessutom är kristen bön inte resultatet av en individuell övning i reflektion eller introspektion, utan infogas i dialogen mellan Sonen och Fadern, genom den helige Andes verkan i själen. "Det är i Jesus som människan blir kapabel att förena sig med Gud i djupet och intimiteten i förhållandet mellan faderskap och

sonskap. Det är därför vi,
tillsammans med de första
lärjungarna, vänder oss med ödmjuk
tillit till Mästaren och ber honom:
»Herre, lär oss att be« (Luk 11:1)»^[4].

Be med den helige Josemaría

Varje gång vi i vårt hjärta känner en
längtan efter att bli bättre, efter att
tjäna Herren på ett generösare sätt,
och söker vägledning, en klar
ledstjärna för vårt liv som kristna,
påminner oss den helige Ande åter
om Evangeliets ord: Det är
nödvändigt att *alltid be och inte ge
upp*. Bönen är grunden för varje
övernaturligt företag; med bönen är
vi allsmåttiga och om vi skulle
försöka klara oss utan detta medel,
skulle vi inte uppnå någonting alls.
Guds vänner, 238

Det finns så många scener där Jesus
Kristus talar med sin Fader, att vi
omöjligen kan uppehålla oss vid alla.
Men jag tycker inte att vi kan

underlåta att betrakta de intensiva timmar som föregår hans lidande och död, då han förbereder sig för att fullborda det offer som kommer att återbörda oss till Guds Kärlek. I nattvardssalens förtrolighet svämmar hans Hjärta över: han vänder sig bönfallande till Fadern, han förkunnar den helige Andes ankomst, han uppmuntrar de sina till ständig iver i kärlek och tro. *Guds vänner, 240*

2. Vad är skillnaden mellan kristen bön och andra religioners bön?

Den kristna bönen främsta skillnad från vissa spiritualistiska strömningar ligger i sökandet efter ett personligt möte med Gud, En och Treenig (med Gud, Fadern till vår Herre Jesus Kristus i den helige Ande), och inte bara som ett individuellt sökande efter inre frid och balans. "Kristen bön bestäms alltid av den kristna trons struktur, i

vilken själva sanningen om Gud och den skapade varelsen lyser fram”.^[5]
Kristus lär oss hur vi skall be, vilket innebär att vi skall be inom hans mystiska kropp, som är kyrkan.

Den kristna bönen har också en gemenskapsdimension: “även i ensamhet äger den alltid rum inom ramen för »de heligas gemenskap« i vilken och med vilken man ber, såväl offentligt och liturgiskt, som privat”.

^[6] Den kristne, även när han är ensam och ber i hemlighet, har övertygelsen att alltid be i förening med Kristus, i den helige Ande, tillsammans med alla döpta för kyrkans bästa. Herren Jesu bön har getts till kyrkan (“så skall ni be”, Matt 6:9)^[7] och förverkligas därför fullt ut i de döpta människornas gemenskap.

Be med den helige Josemaría

De kristnas bön är aldrig en monolog. *Vägen, 114*

»Tysta minuter«. Lämna dem åt folk som har ett förtorkat hjärta.

Vi katoliker, Guds barn, talar med vår Fader som är i himmelen. *Vägen, 115*

»En minut av intensiv bön: det räcker«. Så sade en som aldrig ber.

— Skulle en förälskad människa tycka att det är tillräckligt att betrakta den älskade intensivt under en minut? *Plogfåran, 465*

3. Vilka typer av bön finns det?

Kyrkan delar traditionellt in bönen i huvudsakliga uttryck i tre typer: muntlig bön, meditation och kontemplativ bön. Eftersom de kompletterar varandra är de alla nödvändiga för en kristen som vill fördjupa sin relation till Gud och har det gemensamma kännetecknet att de samlar hjärtat.

1) Muntlig bön: Detta avser en form av bön som uttrycks verbalt, dvs. med artikulerade eller uttalade ord, och som kan uttryckas både utåt och inåt, djupt inne i hjärtat. Denna form av bön utförs med hjälp av förutbestämda formler, antingen långa eller korta, hämtade från den Heliga Skrift (såsom Fader vår och Var hälsad Maria) eller mottagna från den andliga traditionen (såsom Salve Regina).

“Eftersom den muntliga bönen är utåtriktad och så fullt ut mänsklig är den i första hand en folkets bön. Men inte heller den inre bönen får försumma den muntliga bönen – inte ens i sin »innersta« form. Så blir den muntliga bönen till en första form av inre bön.”^[8]

2) Meditation (även känt som inre bön) – Att meditera innebär att fokusera sinnet på en verklighet eller idé, i syfte att få en fullständigare och

bättre förståelse. För en kristen innebär meditation att man riktar sina tankar mot Gud. “Den betraktande bönen använder sig av tänkande, fantasi, känsla och längtan. Denna insats är nödvändig för att trons sanningar skall fördjupas, stimulera hjärtat till omvändelse och stärka viljan att följa Kristus efter. Den kristna bönen bemödar sig framför allt om att betrakta »Kristi mysterier«.”^[9]

Det finns olika former av meditation, enligt mångfalden av de andliga mästarna i kyrkan. “Men en metod är bara vägvisning. Det viktiga är att med den helige Ande gå framåt på den enda bönens väg, som är Jesus Kristus.”^[10]

3) Kontemplativ bön – “är det enklaste uttrycket för bönens mysterium. Den är en *gåva* och en nåd som bara kan tas emot i ödmjukhet och andens fattigdom.”^[11]

Kyrkan betecknar den som den mest innerliga formen av personlig dialog med Gud, i vilken själen når förening med Kristi bön, som gör oss delaktiga av hans mysterium, i en inre atmosfär av tyst kärlek.^[12]_____

Varje kristen är kallad att nå kontemplationens fullhet under livets alla omständigheter. Sådan bön leder till aktiv tillväxt och medvetenhet om Guds närvaro, liksom till längtan efter djup gemenskap med honom, både under stunder som särskilt ägnas åt bön och under livets gång. Bönen syftar därför till att integrera alla dimensioner av den mänskliga personen, som omfattar intelligens, vilja och känslor, och når hjärtats centrum för att omvandla dess dispositioner och forma hela det kristna livet, så att det blir kristuslikt.

Be med den helige Josemaría

I denna gobeläng som den kristna trons handlande väver, finns de muntliga bönerna infattade, likt juveler. Det finns formuleringar av gudomligt ursprung, *Fader vår...*, *Var hälsad Maria...*, *Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande*, den krans av lovord som riktas till Gud och vår moder i form av den heliga Rosenkransen och många, många andra former för åkallan, fulla av fromhet, som våra kristna bröder har reciterat från första början. *Guds vänner, 248*

Vi bör se till att det under dagens lopp aldrig saknas några stunder som vi särskilt avsätter för att umgås med Gud och upplyfta våra tankar till Honom, utan att vi ens måste yttra några ord för att hjärtat sjunger dem. Låt oss ägna denna fromhetsnorm tillräckligt med tid; på en fast tidpunkt, om det är möjligt. *Guds vänner, 249*

Jag skulle vilja att vi i vår betraktelse i dag, en gång för alla, bestämde oss för att sträva efter att bli kontemplativa människor som, på gatan eller i arbetet, för ett ständigt samtal med vår Gud, ett samtal som aldrig skall mattas under dagens lopp. Om vi vill följa lojalt i Mästarens fotspår, är det den enda vägen. *Guds vänner, 238*

Vi börjar med muntliga böner, som många av oss har bett sedan vi var barn: de är innerliga och enkla fraser, riktade till Gud och hans moder, som också är vår moder. (...)

Först en bönesuck, sedan en till, och en till... tills denna iver ter sig otillräcklig, för att orden är alltför fattiga... och då öppnas vägen till intimiteten med Gud, då vi betraktar Honom oupphörligt och oförtröttligt. Vi lever då som trollbundna, som om vi vore fångslade. Medan vi utför de uppgifter som tillhör vår ställning

och vårt yrke - med största möjliga perfektion inom ramen för våra misstag och begränsningar - längtar själen efter att fly. Den vänder sig till Gud som järnet dras med av magnetens kraft. Man börjar älska Jesus på ett mer verksamt sätt, med en ljuvlighet som överväldigar. *Guds vänner*, 296.

4. Vad är förhållandet mellan personlig bön och kyrkans bön?

Som nämnts ovan är den kristna bönen inte begränsad till en individ, utan överskrider den och infogas i själva kärleksdialogen mellan Fadern och Sonen, genom den helige Ande. Som en kanal för detta instiftade Gud sin kyrka, som fungerar som en medlare i vårt förhållande till honom: för att uppnå det innerliga och förtroendefulla förhållande som vi är kallade till behöver vi kyrkans sakrament, eftersom de är tecken och medel "med vilka den helige Ande

sprider Kristi nåd. Kristus är huvudet för kyrkan som är hans kropp. Kyrkan innehåller alltså och förmedlar den osynliga nåd hon är ett tecken på.”^[13].

Genom sakramenten introduceras den kristne i mysteriet om de heligas gemenskap, där han förenas med hela kyrkans gemenskap och får del av dess andliga rikedomar. På så sätt, när han ber, ber han tillsammans med hela kyrkan, samtidigt som kyrkans bön individualiseras i varje kristen. "Den kristna bönen är alltid autentiskt personlig och individuell och samtidigt gemensam; den undviker opersonliga eller självcentrerade tekniker, som kan producera automatik där de som ber förblir fångar i en intim spiritualism, oförmögna till en fri öppenhet för den transcendent Guden".^[14]

Be med den helige Josemaría

De heligas samfund. Hur skall jag förklara det för dig? Vet du vad en blodtransfusion innebär för kroppen? De heligas samfund har samma betydelse för själen. *Vägen, 544*

Om du känner de heligas samfund, om du lever i det, kommer du att göra bot med glädje. Då kommer du att förstå att botgöring är *gaudium etsi laboriosum* - glädje, om än mödosam, och du kommer att känna dig "allierad" med alla botgörande själar som har funnits, finns och kommer att finnas. *Vägen, 548*

De heligas gemenskap: den där unge ingenjören uttryckte det väl, när han sade "Fader, den där dagen och vid den där tiden bad du för mig".

Detta är och kommer alltid att vara den första grundläggande hjälp som vi skall bistå människorna med: bönen. *Plogfåran, 472*

5. Vilken är den helige Andes roll i bönen?

Eftersom den kristna bönen deltar i kärlekens dialog mellan Fadern och Sonen är den resultatet av den helige Andes verksamhet, som verkar i själen genom att ingjuta dygderna tro, hopp och kärlek, och leder människan till att växa i Guds närvaro. Oavsett bönesätt eller bönemetod är det den helige Ande som verkar i varje kristen. "Den helige Ande vars smörjelse uppfyller hela vårt väsen är den kristna bönens inre läromästare. Han är upphov till bönens levande tradition. (...) I den helige Andes gemenskap är den kristna bönen bön i kyrkan."^[15]

Be med den helige Josemaría

Hur skall man be? Jag misstar mig knappast när jag vågar hävda att det finns många, oändligt många, sätt att be. Men för oss alla önskar jag Guds barns äkta bön, inte hycklarnas

tomma prat, vilka får höra Jesus säga: *Inte alla som säger: Herre, herre, till mig skall komma in i himmelriket. De som drivs av hyckleriet kan kanske uppnå bönens ljud* - skrev den helige Augustinus - *men inte dess röst, för de saknar liv* och de saknar ivern att göra Faderns vilja. Må vårt rop "Herre" förenas med en verkningsfull önskan att omsätta i handling de ingivelser som den helige Ande väcker till liv i vår själ. *Guds vänner, 243*

Det har gått många år, och jag känner inte till något annat recept. Om du inte anser dig vara förberedd, vänd dig då till Jesus som hans lärjungar gjorde: *lär oss att be!* Du kommer att erfara hur den helige Ande *stöder oss i vår svaghet. Vi vet ju inte hur vår bön egentligen bör vara, men Anden vädjar för oss med rop utan ord* som inte kan återges, för det saknas lämpliga sätt för att

beskriva deras djup. *Guds vänner*,
244

Referenser

Katolska kyrkans katekes, fjärde del,
Den kristna bönen" (2558-2565)

Orationis Formas Brev till
biskoparna i den katolska kyrkan om
vissa aspekter av kristen meditation,
15 oktober 1989

^[1] Katolska kyrkans katekes, n. 2559

^[2] cfr. Tronskongregationen [TC],
Brev till biskoparna i den katolska
kyrkan om vissa aspekter av kristen
meditation, 15 oktober 1989, n. 3

^[3] Jfr. Luk 11:1-4

^[4] Benedikt XVI, Generalaudiens
(Katekes om bönen), 4 maj 2011

^[5] TF, Brev till biskoparna i den katolska kyrkan om vissa aspekter av kristen meditation, 15 oktober 1989, n. 3

^[6] TK, Brev till biskoparna i den katolska kyrkan om vissa aspekter av kristen meditation, 15 oktober 1989, n. 7

^[7] TK, Brev till biskoparna i den katolska kyrkan om vissa aspekter av kristen meditation, 15 oktober 1989, n. 7

^[8] Katolska kyrkans katekes, n. 2704

^[9] Katolska kyrkans katekes, n. 2708

^[10] Katolska kyrkans katekes, n. 2707

^[11] Katolska kyrkans katekes, n. 2713

^[12] jfr. Katolska kyrkans katekes, n. 2724

^[13] Katolska kyrkans katekes, n. 774

^[14] TK, Brev till biskoparna i den katolska kyrkan om vissa aspekter av kristen meditation, 15 oktober 1989, n. 3

^[15] Katolska kyrkans katekes, n. 2672

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://dev.opusdei.org/sv-se/article/ar-en-kristen-persons-bonlikadan-som-bonen-hos-nagon-somtillhor-en-annan-religion/> (2025-08-08)